

MINISTER OBRONY NARODOWEJ
604/898/O8/11/JS

wpłynęło dn. 17.06.11

nr 3159 podpis

Biuro Prace Senackie
wpłynęło dn. 20.06.11, zał.
nr 5845 podpis

Warszawa, 2011-06-15

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
KANCELARIA JAWNA NR 1

Nr 2662/OP/5
16. CZE. 2011

VI

VI

Pan Bogdan BORUSEWICZ

MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Sławomira Sadowskiego podczas 76. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 12 maja br. dotyczące przeniesienia do Gołdapi 13. pułku przeciwlotniczego stacjonującego w Elblągu (BPS/DSK-043-3681/11), uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Plany restrukturyzacyjne obejmujące 13. oraz 15. pułk przeciwlotniczy dotyczą również innych pułków przeciwlotniczych Wojsk Lądowych i są podyktowane kompromisem między potrzebą utrzymania potencjału bojowego a zmianami wynikającymi z przyjętego zmniejszenia stanów etatowych, co skutkuje m.in. redukcją ilości oddziałów i pododdziałów przeciwlotniczych.

Przyjmując jako cel nadrzędny utrzymanie potencjału, wraz z zachowaniem kapitału ludzkiego, przy konieczności obniżenia wydatków, podjęte działania nakierowane są na integrację jednostek wyposażonych w te same typy uzbrojenia i sprzętu. Pozwoli to na racjonalne szkolenie, i co szczególnie ważne, w przypadku uzbrojenia oraz sprzętu będącego na wyposażeniu ponad dwadzieścia pięć lat – na skumulowanie wysiłku logistycznego w mniejszej ilości miejsc stacjonowania.

Nieuchronne ubywanie (wynikające z procesu zmian kadrowych i odchodzenia na emeryturę) doświadczonych specjalistów danego typu przeciwlotniczego sprzętu rakietowego z jednostek przeciwlotniczych pociąga za sobą potrzebę gromadzenia potencjału fachowego i skupiania jego wysiłku, tak aby zabezpieczyć niezbędny, wysoki poziom obsługi skomplikowanego sprzętu przeciwlotniczego, jakim jest zestaw rakietowy KUB, w który są wyposażone 13. i 15. pułk przeciwlotniczy.

13. pułk przeciwlotniczy, posiadający zestaw przeciwlotniczy 2K12M KUB, realizuje strzelania rakietowe na Centralnym Poligonie Sił Powietrznych Ustka, podobnie jak pozostałe jednostki wyposażone w zestawy rakietowe. Zgodnie z przyjętym cyklem szkolenia każdy dywizjon przeciwlotniczy KUB realizuje strzelania co trzy lata, co wiąże się z przemieszczaniem sprzętu z miejsca stacjonowania do wskazanego poligonu. Dla zmniejszenia kosztów szkolenia planowane jest wykonywanie strzelań z użyciem sprzętu rakietowego 8. pułku przeciwlotniczego z Koszalina, co wydatnie zredukuje koszty przemieszczenia sprzętu z miejsca stałej dyslokacji na poligon.

13. pułk przeciwlotniczy jest dyslokowany w garnizonie Elbląg, gdzie stacjonują również inne jednostki wojskowe: dowództwo i sztab 16. Pomorskiej Dywizji Zmechanizowanej oraz bataliony – dowodzenia, remontowy i zaopatrzenia. Natomiast 15. pułk przeciwlotniczy jest dyslokowany w garnizonie Gołdap i stanowi jedyną jednostką wojskową w tym garnizonie.

Ocenia się, że rozformowanie 13. pułku przeciwlotniczego nie wpłynie znacząco na rynek pracy i rozwój Elbląga. Przedyslokowanie tego pułku nie spowoduje konieczności likwidowania całego garnizonu, a co za tym idzie będą zachowane relacje między społecznością lokalną a wojskiem. Natomiast w Gołdapi, gdzie 15. pułk przeciwlotniczy jest głównym pracodawcą, ewentualne rozformowanie jednostki wiązałoby się z likwidacją garnizonu i mogło przynieść negatywne skutki dla lokalnej społeczności.

Odnosząc się do poruszonego przez Pana Senatora Sławomira Sadowskiego problemu zakwaterowania dla żołnierzy pułku w Gołdapi pragnę wskazać, że należy go rozpatrywać z uwzględnieniem doświadczeń z innych jednostek. Wprowadzona w ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. *o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej* (Dz. U. z 2010 r. Nr 206, poz. 1367 ze zm.) możliwość skorzystania z dodatku mieszkaniowego i jego powszechne wykorzystanie w innych garnizonach wskazują na większą popularność wynajmu mieszkań na rynku cywilnym w stosunku do korzystania z miejsc internatowych. W związku z tym rzeczywisty poziom potrzeb będzie wynikiem decyzji żołnierzy co do sposobu rozwiązania kwestii zakwaterowania.

W odniesieniu do dyslokacji pułku w Gołdapi należy zauważyć, że współcześnie czas eskalacji napięcia do momentu rozpoczęcia konfliktu zbrojnego charakteryzuje się wielomiesięcznym okresem przygotowań. W tym czasie jednostki będą zmieniać miejsce pobytu, stosownie do rozwoju sytuacji i otrzymanych do wykonania zadań. Zatem miejsca stałej dyslokacji wojsk w czasie pokoju nie są determinantem dla rejonów działań operacyjnych jednostek wojskowych podczas konfliktu.

Przedstawiając powyższe wyjaśnienia pozostaję w przekonaniu, że uzna je Pan Marszałek za wystarczające.

Z wyrazami szacunku i poważania

Bogdan KLICH

Do wiadomości:

Pan Szymon JAJKO

Dyrektor Departamentu Spraw Parlamentarnych KPRM